

VARIS MINUN VAAKUNALINTUNI

Karaateista en puhu,
toisin vaaitaan tämän kivun metallit,
harvemmin jalot...
olen viettänyt pitkän viikonlopun,
ja niin on käsillä maanantain aamu,
tyhjä säilykepurkki (Jalostaja)
irvistää pöydällä,
syksyn kuollut valo koskee silmiin
kun muistaa miten erehtyi luulemaan
vapaudeksi Hetkien Herruutta, minuutit
pullistuvat, sykkivät, suonet
Ajan ohimoissa,
olen viettänyt pitkän viikonlopun
(kymmenen vuotta), ja katson ulos,
syksy, maamies pellolla tekee en-tiedä-mitä,
enkä edes huomannut kesän menneen...
Ajatukset jotka yöllä saivat siivet
lepattavat aamulla vaaksan verran
möyrityn maan yllä,
ne lentävät kohti, varikset, vilkkuluomet,
teot ja tekemättä jättämiset... olen valmis
kuuntelemaan kun ne kertovat
risasiipiset nimensä, ja missä tavattiin

Varis minun vaakunalintuni
särjetyn heraldiikan maailmassa,
karheaa kaikki moraali
joka toimii, jouhipaidan sukua herkällä iholla,
ryvettynyt ymmärrys enemmän viisautta
vitriinissä
varis minun vaakunalintuni,
vilkkuluomi, lentää kohti, Non je ne
regrette rien, kuulen sen
nauravan! muut linnut täältä jo
lähteneet lämpimiin maihin...
olen viettänyt riittävän pitkän viikonlopun,
ja niin on käsillä maanantain aamu,
lehdessä ei muuta kun
urheilu-uutisia, vaan tästä maratoonista
ei kenkään kerro

ARTO MELLERI